

ὄνειρο κακόν, ὄνειρον κακόν, ἀπὸ τῆς Μοίρας τῆς ἀνεξιλέω-
της τὸ ζῶφωμα, ποῦ χαμῖλωνε γιὰ νὰ τὸν περιλάβῃ.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

— ΔΙΑ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ κάμνομεν κατοχὴν τοῦ μέλλοντος.

— Ἡ ἠθικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου ἐγκείται ἐν τῷ χαρακτήρι.

— Ἄς διαφυλάξωσι πιστῶς εἰς τὴν μνήμην των αἱ Γυναῖκες τὸ ἐξῆς: Ἄξιόν
τοῦ ἔρωτός των εἶναι μόνος ἐκεῖνος, ὅστις τὰς ἔκρινεν ἀξίας τοῦ σεβασμοῦ του.

— Τί εἶναι φιλάρεσκος; Ἐυνὴ ἢ ὅποια κάμνει ἓνα ἢ περισσοτέρους ἀνθρώ-
πους νὰ ὑποφέρωσιν, ἐμπαίζουσα αὐτούς. Τί εἶδους ἀνθρώπος εἶναι ἐκεῖνος τὸν
ὅποιον δύναται μία γυνὴ νὰ βασανίξῃ, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ τίποτε ἀπὸ αὐτὴν;
Εἶναι εἰς ἡλίθιος. Ἐ, λοιπόν! Διατί κατηγοροῦμεν τὰς φιλάρεσκους καὶ τί κακὸν
βλέπετε, ὅταν μία γυνὴ χωρὶς καρδίαν διασκεδάξῃ μὲ ἀνθρώπον δίγως κεφάλι;

— Ἀληθῶς ἡ οἰκογενειακὴ εὐδαιμονία, ἀποτελεῖ τὴν ἀληθεστέραν ἐπὶ τῆς
γῆς ἡδονήν, δι' ἣν καὶ μόνην ἀξίζει νὰ ζῇ τις.

Ἄπ' τὴν οὐράνια σου πνοή
κι' ἀπὸ τὰ μαγικά σου μάτια
πέρνω ἀτελείωτη ζωὴ
καὶ ζῶ 'ς τὸν οὐρανό.

Πετῶ μ' ὄνειράτα γλυκὰ
'ς ἐφωτεινόπλαστα παλάτια,
καὶ ζῶ 'σε μέρη μυστικά,
'ς ἐκόσμο μακρυνό.

— Εὐτυχῆς καρδία εἶναι καλλιτέρα ἀπὸ βαρὺ βάλαντιον.

— Ἡ ζηλοτυπία εἶναι φοβερωτέρα τοῦ ἔρωτος. Τῶν βασάνων τῆς προτι-
μώτερα εἶναι τὰ μαρτύρια τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἡ τίγρις δὲν ξεσχίζει θη-
ριωδέστερον τὸ θῦμά της, οὔτε ὁ γυψὸς σπαιάσσει σκληρότερον τὸ ἀθῶον πουλάκι
τοῦ οὐρανοῦ.

— Ἐν τῇ ζωῇ τῶν καλλιτεχνῶν ὑπάρχουσι στιγμαὶ ἐκτάκτως εὐτυχεῖς—ἡ
χαρὰ τοῦ νὰ ζῶσιν ἐν τῇ τέχνῃ τῶν ἄλλων.

— Κατὰ τῆς ἀνάγκης δὲν μάχονται οἱ Θεοί, κατὰ δὲ τῆς κακῆς τύχης ἀδύ-
νατον εἶναι νὰ παλαίσωσιν οἱ ἀνθρώποι.

— Οἱ ἀρχαῖοι Κινέζοι συγγραφεῖς ἔχουσι περὶ Κοινωνίας καὶ Πολιτείας ἀριστοκρατικωτάτας ἀρχάς. Διαίρουσι τὴν ἀνθρωπότητα εἰς δύο τάξεις: Εἰς τοὺς πεπαιδευμένους καὶ εἰς τοὺς ἀπαιδευτούς, καὶ δογματίζουσιν, ὅτι οἱ πρῶτοι πάντοτε πρέπει νὰ κυβερνώσι καὶ οἱ δεῦτεροι νὰ ὑπακούωσιν. Οἱ Κινέζοι ἀποθεοῦσι τοὺς ἐξόχους ἀνδράς: αὐτὴ εἶναι ἡ κοινωικὴ τῶν φιλοσοφῶν.

— Κατὰ τὴν γνώμην Ἀγγλίδος δημοσιογράφου, μία γενικὴ ἀρχὴ διέπει ὅλους τοὺς κανόνας τῆς γυναικείας τέχνης τοῦ σαγήνευειν τοὺς ἀνδράς, ἢν ὀφείλου ν' ἀκολουθήσωσιν ἅπασαι αἱ δεσποινίδες, ἐὰν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ γίνουιν γεροντοκόροι. Δύο γυναῖκες, λέγει, ὁμοιάζονται πρὸς ἀλλήλας, εἶναι πρᾶγμα ἀνύπαρκτον, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ ἀνδρες εἶναι χυμένοι εἰς τὸ ἴδιον καλοῦπι. Καὶ ὁ ἀνθρωπος τοῦ κόσμου, καὶ ὁ ἐπιστήμων, καὶ ὁ φιλόσοφος, καὶ ὁ ἀγροῖκος, καὶ ὁ κτηνοτρόφος καὶ ὁ πολιτικὸς καὶ ὁ οἰκονομολόγος, ἀπέναντι τῆς γυναικός, εἶναι ἐξίσου ἀσθενεῖς καὶ εὐάλωτοι. Ἐντεῦθεν ἡ παράδοξος Ἀγγλὶς παρέχει καὶ τινα δειγμάτια τῶν κοινωνιολογικῶν ἰδεῶν τῆς, εἰς ἃς ἀνευρίσκει τις καὶ ἰκανὰς ἀληθείας. «Κατ' ἀρχάς, ὅπότεν συνομιλήτε πρῶτην φοράν μὲ ἀνδρά, μὴ ὁμιλήτε ποτὲ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας. Προσέξατε μὴ δώσητε τὴν ἐλαχίστην νύξιν περὶ τῶν ἀρεσκειῶν σας καὶ τοῦ χαρακτῆρός σας. Ῥίψατέ του ἐν βλέμμα κἄπως ἐνδιαφέρον καὶ μετέπειτα περιμείνατε νὰ μίθητε ἀκριβῶς μὲ τί εἶδους ἀνδρά ἔχετε νὰ κἀμητε. Ὅταν δὲ βεβαιωθῆτε περὶ τούτου καλῶς, προσπαθήσατε νὰ διαγνώσητε ὁποῖου εἶδους γυνὴ τοῦ ἀρέσκει καὶ τότε συμμορφωθῆτε μὲ τὰς ἀρεσκείας του. Ἐχετε ὑπ' ὄψει, ὅτι κἀθε ἀνὴρ ἐνθουσιάζεται, ὅπότεν βλέψη μίαν γυναῖκα νὰ ἔχη τὰς αὐτὰς κλίσεις καὶ φρονήματα μ' ἐκεῖνον. — Διασκεδάσετε ἕναν ἀνδρά καὶ τὸν ἔχετε ἰδικόν σας, ἀλλὰ μὴ λησμονήτε, ὅτι διὰ νὰ καίξητε ἐπιτυχῶς τὸν βόλον σας, ὀφείλετε νὰ ἐξασκήτε διαρκῶς ἐφ' ἑαυτῶν ἀυστηρὸν ἔλεγχον. Ἐὰν ἀφίνεσθε εἰς τὴν φυσικὴν ἀφέλειαν, ἐὰν, ἔξαφνα, εἰς τὸ Θέατρον, ἀντὶ νὰ προσποιηθῆτε ὅτι κλαίετε, ἀρχίσετε καὶ χύνετε ἀληθινὰ δάκρυα, ἅτινα καταστρέφουσι τὴν στιλβηδόνα τῶν ὀφθαλμῶν σας καὶ κοκκινίζουν τὸ ἄκρον τῆς μύτης σας, ἐὰν παρουσιάζησθε βεβαρυμένοι ἀπὸ τὸν νοκοκέφαλον καὶ μὲ σῶμα ἀσχημισμένον ἀπὸ ἐν φόρεμα τ' ὁποῖον δὲν προσαρμόζεται εὐμορφα εἰς τὸ σῶμά σας, δὲν κάμνετε τίποτε καθ' ὀλοκληρίαν. . . Σήμερον οἱ περισσότεροι ἀνδρες ἐκλέγουσι τὴν σύζυγον αὐτῶν ἀπὸ ἐν φόρεμα ὠραῖον καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν χάριν καὶ τὴν καλλονὴν τῆς. — Οἱ ἀνδρες λέγουν, ὅτι προτιμῶσι τὴν ἀπλότητα, τὴν νοικοκυρῶσύνην, τὰ φυσικὰ θέλητρα, ἀλλ' ἐν τούτοις οὐδὲν ἀπολύτως ἀπ' αὐτὰ μὴ πιστεύετε. Μήπως ἡ Κλεοπάτρα ἦτο τύπος νοικοκυρᾶς; Μήπως ἡ Μαρία Στούαρτ περιφρονεῖ τὸν καλλωπισμόν; Ἡ μὴ τάχα ἡ Ἑλένη τοῦ Μενελάου ἡμερῖμα καθόλου διὰ τὸν οἶκόν τῆς; Οἱ ἀνδρες καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας ἦσαν οἱ αὐτοί. Πάντοτε τὴν νοικοκυρῶσύνην ἐκθειάζουσιν, ἐν ᾧ εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἀκριβῶς αἱ στερούμεναι ταύτης ἐπισύρουσι τὸν ἔρωτά των. — Ἐπὶ τέλους, δώσατε, γράφει ἡ ἰδίᾳ Ἀγγλῖς, νὰ ἐννοήσῃ ἐγκαίρως ὁ ἀνὴρ τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ κατακτήσητε, ὅτι εἴσθε διατεθειμένη νὰ γίνητε ἀδελφὴ του, φίλη του ἐμπιστος, ἀλλ' οὐδὲν πλέον. Οἱ ἀνδρες ἐκεῖνο μόνον ἐπιζητοῦσι μανιωδῶς, τ' ὁποῖον εἶναι βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ δυνηθοῦν ν' ἀποκτήσωσι. . . . .

— Ὁ μέγας Τζιῶττος, καὶ περὶ τῆς τὰ θεμέλια τῆς νεωτέρας γραφικῆς μετ' ἀρχαιοπρεπούς δυνάμεως καὶ ἁρμονίας καὶ ἀνυψώσας τὴν τέχνην ταύτην

διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ κλασικοῦ ῥυθμοῦ καὶ γοήτρου, ὑπῆρξεν ἐν τούτοις λίαν θερμὸς λάτρης τοῦ μυστηρίου καὶ ἄμεσος μιμητὴς τῆς φύσεως, ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόδρομος τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἄλλ' ἄνευ τῆς ἰσχυρᾶς ὠθήσεως, ἣν ἔδωκεν εἰς τὴν καλλιτεχνίαν διὰ τοῦ εὐρώστου βραχιονόσ του, δὲν θ' ἀνεφαίνοντο οἱ ὑπὸ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ διδασκόμενοι δεξιῶι χειρισταὶ τοῦ χρωστήρος, οἵτινες ἐνθαῦρονθέντες ὑπὸ τοῦ θαυμασίου οἴκου τῶν Μεδίκων, προσήλωσαν μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀνεγειρομένων λειψίων τῆς ἀρχαϊότητος, καὶ λαβόντες ταῦτα ὡς πρότυπα, κατήρτισαν τοὺς ἐπιβλητικούς πίνακας, οἵτινες ὑπῆρξαν αἱ ἀφειρητῆρα τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος.

— Ὁ ἀνὴρ καυχᾶται, ὅτι εἶναι πνεῦμα, ἀλλὰ μόνον καυχᾶται ἡ γυνὴ εἶναι τὸ πνεῦμα. Ἐκαστον γλυκὺ μειδιάματά της, δι' οὗ ὀπλίξει τὰ χεῖλη της ὁσάνκις θέλει, ἕκαστον ἐρωτύλον βλέμμα της, ἐκάστη τρυφερὰ θωπεῖα της εἶναι παγίς εἰς ἣν δὲν θὰ ἐνέπιπτεν ὁ ἀνὴρ, ἐὰν ἦτο πνεῦμα, ἐὰν ἦδύνατο νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ μύχιά της.

— Ἡ γυνὴ αἰείποτε παίξει, παίξει ἡ γυνὴ μὲ τὸν ἔρωτα, διότι αὐτὴ τὸν ἐδημιούργησεν, ἵνα δι' αὐτοῦ κατακτήσῃ τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐζήτησε νὰ τὴν ἔχῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του. Ἐὰν δὲ πρὸς στιγμὴν παραδεχθῇ τις, ὅτι ὁ ἀνὴρ εἶναι ἰσχυρὸς κατὰ τὸ πνεῦμα, ὀφείλει ἐνταυτῷ ν' ἀποδεχθῇ, ὅτι εἶναι ἀσθενὴς κατὰ τὴν καρδίαν, καὶ ἐὰν ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς εἶναι χαλυβδίνη ἀπέναντι τοῦ ἔχθρου, ἀπέναντι τῆς γυναικὸς εἶναι τρωτὴ καὶ ἀνυπεράσπιστος.

— Ἡ γυνὴ παίξει μὲ τὸν ἄνδρα. Τοῦτο ἐλέγθη πολλὰκις καὶ πάντες ἀνεγνώρισαν, ὅτι εἶναι μέρος ἀδύνατον κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν· ὁ ἀνὴρ τὸ παρεδέχθη καὶ ἡ γυνὴ γελῶσα μὲ τὴν ἀνοησίαν του, τὸν παρέλαθεν ὡς ἐργάτην της, ὡς δοῦλόν της. Ἐργάζου, τῷ εἶπε, θέλω νὰ φάγω, νὰ ἐνδυθῶ. Γνωρίζεις κάλλιστα, ὅτι ἡ γυνὴ εἶναι ἀδύνατον μέρος καὶ ἔχει ἀνάγκην προστασίας. Τὸ πολὺ πολὺ δύναμαι νὰ σοῦ παρασκευάζω τὸ δεῖπνον, τοῦ ὁποῖου τ' ἀναγκαῖα θὰ μοι κομίζης, καὶ νὰ σοῦ στρώνω τὴν κλίνην, ἐφ' ἧς θ' ἀναπαύωμαι, καθ' ἣν ὥραν Σὺ θὰ μεριμνᾷς διὰ τῆς ἐργασίας Σου νὰ ἐξοικονομῆς τὸ φαγητὸν τῆς αὔριον. Πολὺ καλὰ, εἶπεν ἐκεῖνος, καὶ ἕκαστος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, καὶ αὐτὲς μὲν ἐξοικονομεῖ τὴν τροφήν διὰ τῆς κοπιώδους ἐργασίας του, αὐτὴ δέ.... τοῦ μαγειρεύει τίς εἶδε τί . . .

— Ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη εἶναι ἀνεκρίζωτος ἐμπεφυτευμένη εἰς πάντα ἄνθρωπον, ἀλλ' ἡ ἔκφρασις αὐτῆς δύναται νὰ κατασταλῇ ὑπὸ τεχνητῶς ἐξεγειρομένου μίσους καὶ φθόνου.

— Ὅ,τι παράγει διὰ τῆς ἐργασίας του ὁ ἄνθρωπος ἀνήκει εἰς αὐτόν, οὔτε ὀλιγώτερον, οὔτε περισσώτερον. Κατ' αὐτὸν τὸν νόμον δύναται μόνον καὶ μόνον νὰ διατηρηθῇ ἡ ἰσοῤροπία εἰς τὴν ἀπολαβὴν ὅλων. Ἡ αἰτία τῆς κοινωνικῆς ἀθλιότητος εἶναι ἡ ἕλληξις τῆς ἰσοῤροπίας ταύτης.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Καινούργιος γάμος γίνεται μ' ἀτίμητο ζευγάρι,
 Πέρνει τὴν πρώτη εὐμορφία τὸ πρῶτο παλληκᾶρι,
 Ὅλα τ' ἀγόρια καὶ ἡ νηῆς, ὅλοι, δικοὶ καὶ ξένοι
 στὸ γάμο τὸν ἀθάνατον εἶν' ὅλοι καλεσμένοι.
 Νὰ τὸ ζευγάρι! Ἐπρόβαλε καὶ στὰ δικὰ μας μέρη!...
 Μάχη τὸν λένε τὸ γαμπρὸ καὶ Γῆ τ' ἀγνὸ της ταῖρι.